

2016-32-0152-00053

Skrivelse af 3. februar 2016 fra Statsadvokaten

Et slagtesvin, der blev transporteret levende til slagtning, var svært støttehalt på højre forben ved ankomst til slagteriet. Svinet var ikke adskilt fra de andre under transporten. Ved den kliniske undersøgelse fandtes tydelige hævelser udfor højre skulderled og bov. Hævelserne var lokaliseret både ud for skulderblad, skulderled og mellem forben og krop. Slagtesvinet tog nogen støtte på benet i hvile. Det var tydeligt bjørnefoddet på venstre forben. Dyret var ved normalt huld. Besætningsejeren erkendte, at han skulle have aflivet den syge gris. Han var ikke klar over at pågældende slagtesvin var sendt til slagtning. Det havde gået for sig selv i en sygebås, som stødte op til stien hvor slagtesvinene opholdt sig, og han havde ikke deltaget ved læsning af grisene.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Idet jeg på baggrund af Fødevarestyrelsens anmeldelse og erklæring af 5. november 2013, Fødevarestyrelsens brev af 18. august 2014 samt Østre Landsrets retsbog af 24. august 2015 anmoder Det Veterinære Sundhedsråd om en udtalelse om, hvorvidt transporten den 4. oktober 2013 af det i sagen omhandlede slagtesvin med lastbil fra X til et slagteri i Ringsted, efter de oplysninger, der er i anmeldelsen og erklæringen af 5. november 2013 fra Fødevarestyrelsen om slagtesvinet, og sammenholdt med sagens fotos og videooptagelse af slagtesvinet, indebar og indebærer en uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr, jf. dyreværns lovens § 28.

Svar ad 1:

Det fremgår af Fødevarestyrelsens anmeldelse af 5. november 2013, at et slagtesvin ved ankomst til slagteriet fandtes at være svært støttehalt på højre forben. Det var ikke adskilt fra de andre svin under transporten. Ved det levende syn fandtes der ved den kliniske undersøgelse samt ved den efterfølgende post mortem undersøgelse af slagtekroppen følgende:

”Ved den kliniske undersøgelse af det levende svin kunne det konstateres, at det havde tydelige hævelser ud for højre skulderled og bov. Hævelserne sad både ud for skulderbladet, ud for skulderleddet og mellem forben og krop.

Slagtesvinet tog nogen støtte på højre forben, når det stod stille. Slagtesvinet var tydeligt ’bjørnefoddet’ på venstre forben (sammenfaldet i fodleddet), som tegn på at den i længere tid har lagt meget af vægten på dette ben. I bevægelse tog svinet stort set ikke støtte på højre forben, men løftede det hurtigt. Slagtesvinet virkede ellers til at have uforstyrret almenbefindende og var af normalt huld. Det vurderes, at det var forbundet med smerte for svinet at tage støtte på højre forben.

Det vurderes, at dyret var støttehalt (tydeligt halt, men tog dog nogen støtte på benet) i svær grad på pågældende ben. Dyret blev tildelt syge nr. Y.

Efter aflivning blev konstateret en kraftig knoglenydannelse omkring højre skulderled. Knoglenydannelsen androg nederste del af skulderbladet og øverste del af overarmknoglen således at skulderleddet bestod af en stor klump af knogle. Der fandtes en knoglebetændelse i knoglenydannelsen samt flere bylder omkring forandringen.

Forandringerne omkring skulderleddet har gjort at bevægeligheden i skulderleddet har været nedsat betragteligt. Forandringerne skyldes enten en kronisk ledbetændelse i skulderleddet med deraf følgende knoglenyvækst, eller et gammelt brud i relation til skulderleddet. De kraftige knoglenydanneleer gør det svært at erkende de normale strukturer i og omkring leddet. ----- tykkelsen af knoglevæv omkring leddet. Dette blev målt til 3-4cm.----- Det vurderes, at lidelsen har været til stede og erkendelig for en lægmand/landmand/chauffør ved pålæsningen på grund af de tydelige hævelser (bylder) ud for højre skulder, svinets udtalte modvillighed til at bevæge sig samt den tydelige halthed på højre forben. Dette burde også have været tydeligt ved svinets ophold i besætningen”.

Lægges ovennævnte til grund, vurderer Rådet, at de observerede læsioner har en alder på ikke under flere uger. Slatteevinets situation burde for længst have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende burde have været sket ved at aflive den. De påviste læsioner har medført tydelig og let erkendelig halthed, både i besætningen samt under læsning. Slatteevinet burde således ikke have været transporteret levende til slagting. Under sygdomsforløbet i besætningen samt under læsning og transport har det været udsat for høj grad af smerte, lidelse og angst, samt væsentlig ulempe.

Lægges ovennævnte og de medsendte sagsakter, herunder video af slagteevinet på slagteriet og de medsendte fotos til grund, finder Rådet, at dyret under det langvarige sygdomsforløb i besætningen, har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Rådet finder, at slagteevinet, ved at blive transporteret levende til slagteriet over en længere afstand samt uden at være adskilt fra de andre svin under transporten, har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 2:

Jeg anmoder endvidere om, at Det Veterinære Sundhedsråd tager stilling til de spørgsmål, advokat A1 rejser i sit spørgetema af 17. december 2015 til dyrlæge D1.

Svar ad 2:

Idet der skal henvises til bekendtgørelse nr. 1712 af 15. december 2015 om forelæggelse af veterinærfaglige spørgsmål for Det Veterinære Sundhedsråd, skal Rådet henstille til, at spørgsmålet uddybes/konkretiseres, og at det stilles i henhold til § 1 i bekendtgørelsen.

Spørgsmål 3:

Jeg anmoder endelig om, at Det Veterinære Sundhedsråd udtaler sig om, hvorvidt sagens forhold samlet set giver anledning til bemærkninger.

Svar ad 3:

Rådet skal anføre, at der ikke foreligger en pato-anatomisk undersøgelse af det nedfrosne højre forben fra slagtesvinet. Endvidere er der for Rådet ikke forelagt erklæring fra skønsmanden. Rådet finder en sådan forlæggelse ufuldstændig og ikke hensigtsmæssig for den veterinærfaglige belysning af sagen.

Der skal henvises til Rådets redegørelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Afgørelse:

Tiltalte transportvirksomhed blev straffet med bøde på 50.000 kr.

Tiltalte chauffør blev straffet med bøde på 15.000 kr. Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 10 dage

De tiltalte skulle betale egne sagsomkostninger.

Sagen blev anket til Landsretten.

Byrettens dom i sagen mod tiltalte chauffør ændredes, således at chaufføren blev straffet med en bøde på 10.000 kr. Forvandlingsstraffen var fængsel i 10 dage.

Byrettens dom i sagen mod transportvirksomheden blev stadfæstet.

Statskassen skulle betale de sagsomkostninger for landsretten, som vedrørte chaufføren, og halvdelen af udgifterne vedrørende vidnet dyrlæge D1.

Transportvirksomheden skulle betale de sagsomkostninger for landsretten, som vedrørte virksomheden, herunder halvdelen af udgifterne vedrørende vidnet dyrlæge D1.